

PICASSO I MIRÓ: LES PERSONES DEL POBLE

“Recordes aquell dia a Horta...”

Així començaven les llargues converses (en català) entre Picasso i Pallarès durant les visites que aquest últim, a l'estiu, feia a Picasso a casa seva. Es van conèixer a l'Escola de Llotja, en el curs 1895/1896, i van iniciar una llarga amistat de 78 anys. Picasso va morir el 1973 i el seu amic un any més tard.

A la primera estada, Picasso retratà molts nens i nenes d'Horta: el gitanet, la veïna dels Pallarès Josefa Sebastià Membrado i altres nens del carrer Grau on vivia el de cal Tafetans.

Durant la segona estada, el cafè de Joaquim Antoni Vives (director de la banda de música del poble) era el punt de trobada de Picasso i Fernand amb els amics: els germans Tomàs i Tobies Membrado, Manelet García, Nicolau Amposta. Eren llargues vesprades, xerrant, jugant al dòmino i cantant.

Miró fonamentalment es relacionava amb els masovers del seu mas i amb els pagesos del voltant. El poble era lluny. Feia una vida més aviat solitària; corria pels camins i feia gimnàstica a la platja.

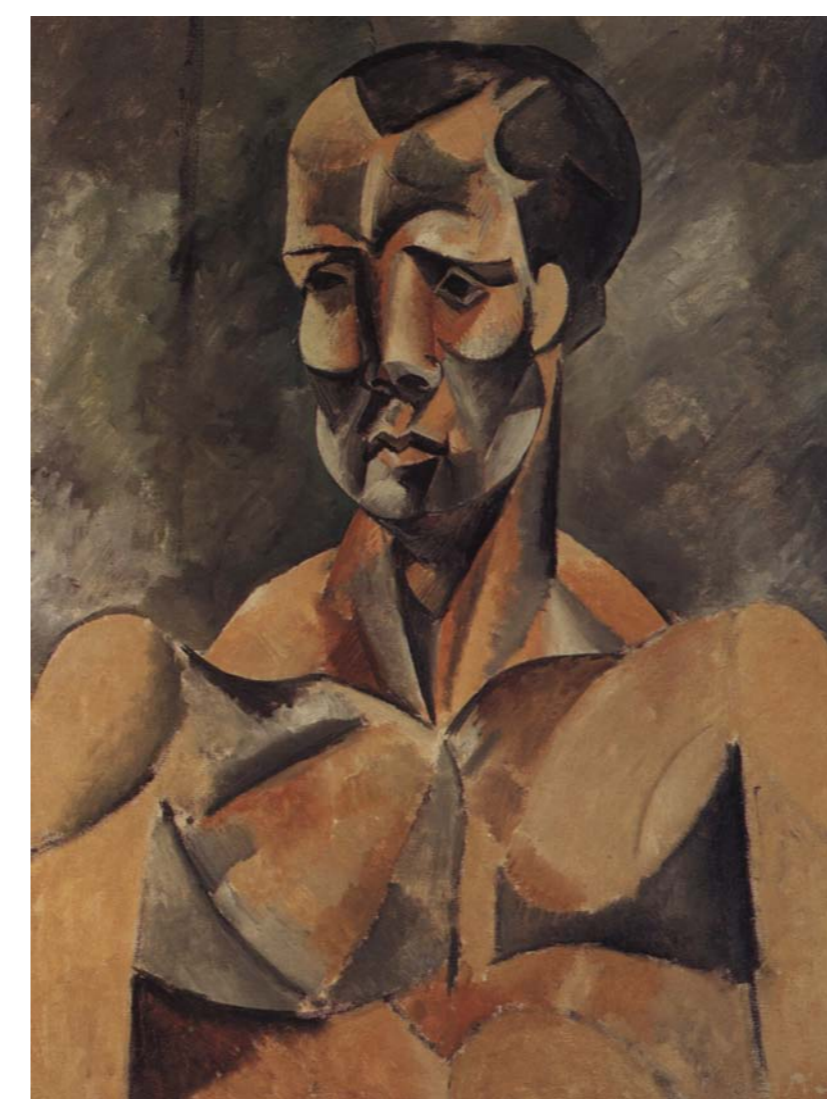
Adelaida Castellnou Boquera, la masovera, li va ensenyar a cuinar i a rentar la roba (1921). A París li calia ser tan autosuficient com fos possible.



Picasso i Pallarès convertits en senadors romans.



Retrat de Manuel Pallarès, 1909. L'amic, l'alter ego.



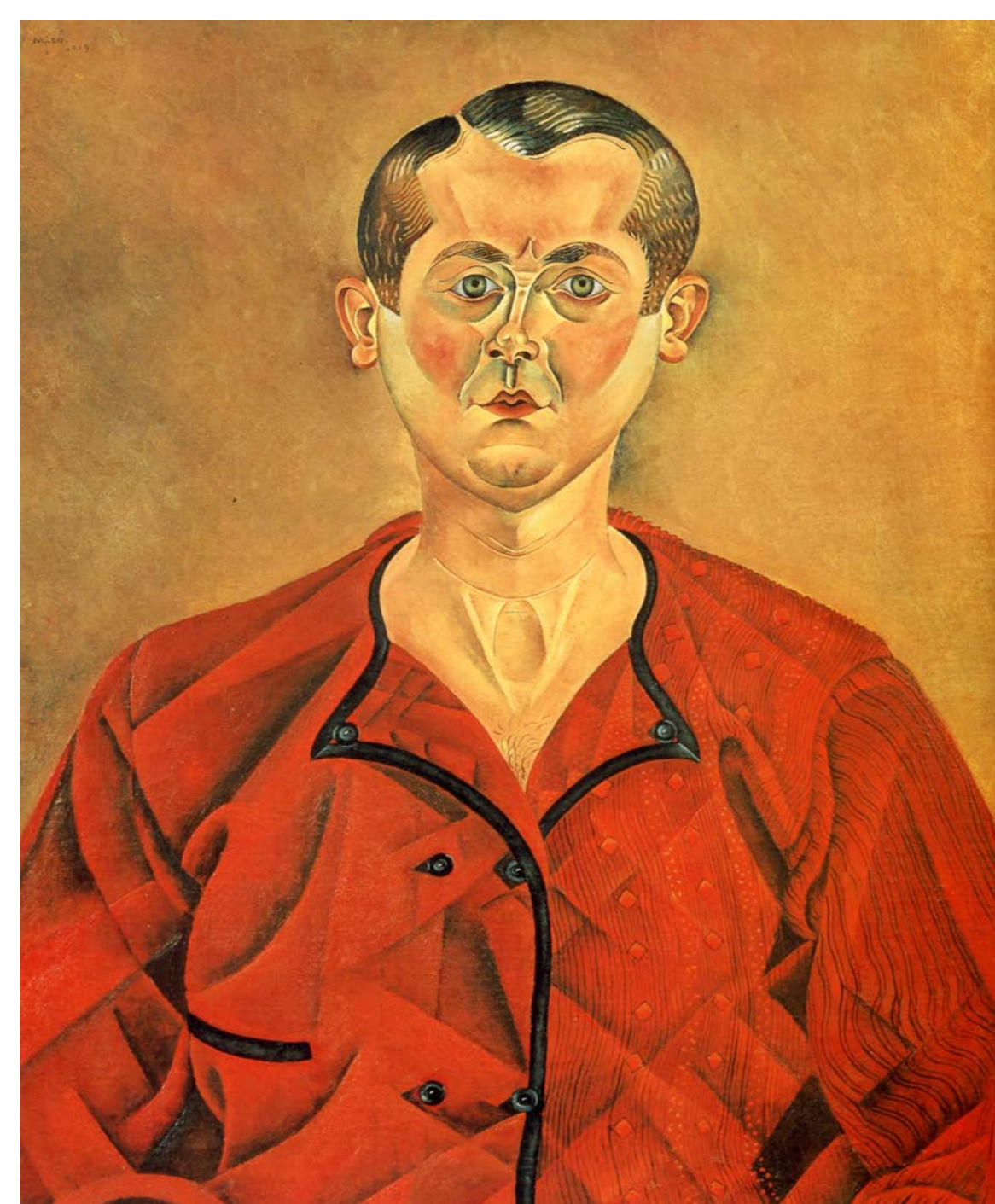
L'atleta. Retrat de Joaquim Antoni Vives, 1909.



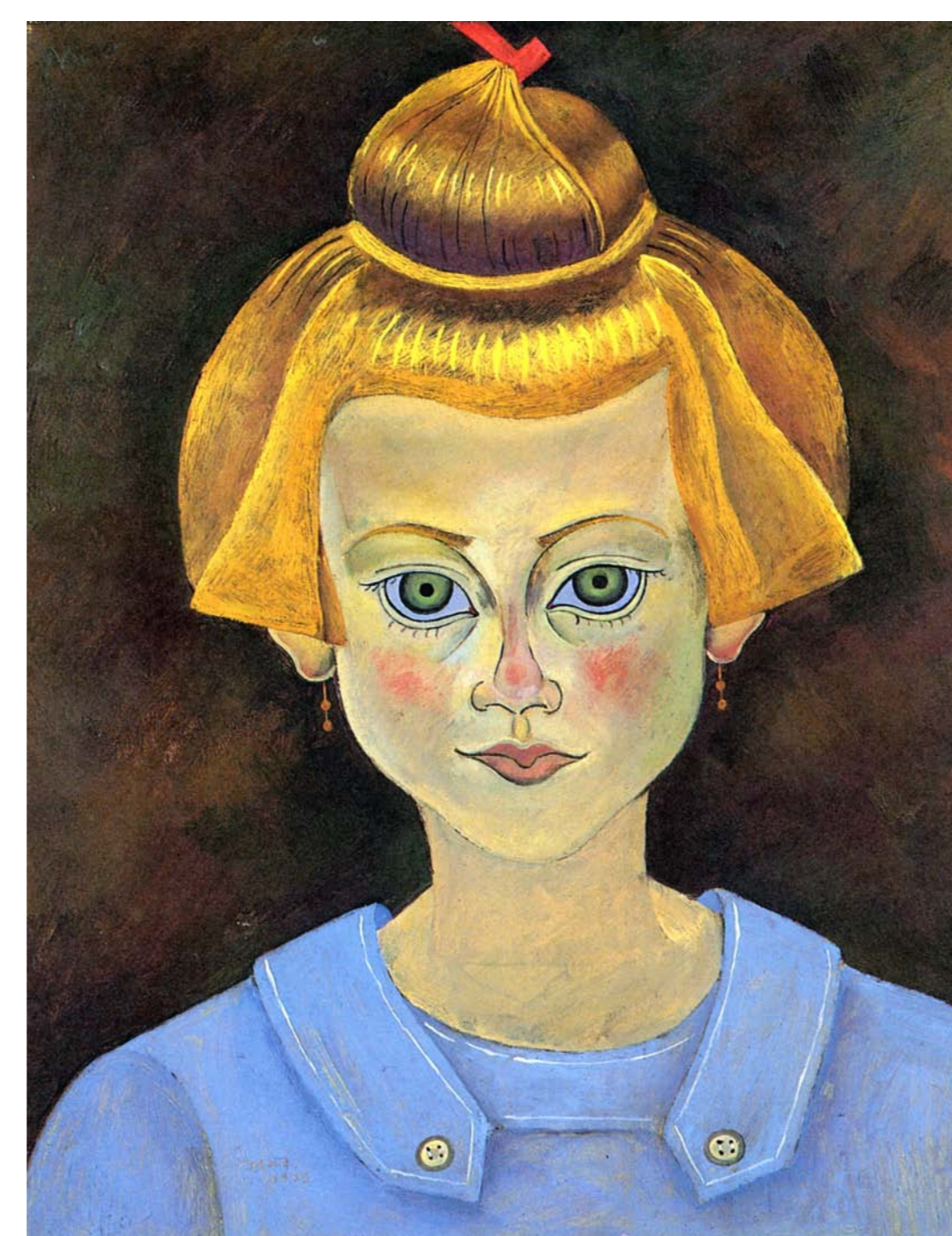
Retrat de Josefa Sebastià Membrado, 1898/1999



El pastoret, 1898



Miró: Autoretrat, 1919. També anomenat *El jove de la garibaldina vermella*.



Retrat de vaileta. És Consol Boquera Castellnou, filla de la masovera del quadre.